Ragnhild

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2 Våren 1984 16. ÅRG.

Konfirmasjon Skjernøy

Fra venstre: Vibeke Holmegård Winje, Elisabeth Berge, Monica Tørresen, res.kap. Hans Erik Hallingstad, Bernt Ole Abrahamsen, Kjell-Håkon Aalvik, Stein Austrud og Knut Herberth Gundersen.

Dagen var søndag 6. mai og med strålende vårvær. Kapellet var fullsatt og res. kap. Hallingstad foretok konfirmasjonen. Vi vil ønske våre 7 konfirmanter tilykke med framtiden og velkommen inn i de voksendes rekker.

17. MAI.

Vi hadde en veldig fin vår, og i begynnelsen av mai var det rene sommeren. Alle håpet og gledet seg til at været skulle vare over 17. mai, og stor var skuffelsen da det pøsregnet. Under hele barnetoget som gikk i Mandal kl. 10, øste det ned, så det ble nok mange våte barn den formiddagen.

Toget på øya startet kl. 13 fra Valvik. Det var da duskregn og yr, med lysning mellom skyene. Og selv om det kom et kraftig regnskyll da toget var ved Dyrstad gamle skole, ble det lettere etter hvert, så da guttemusikken møtte opp ved Juvika var det oppholdsvær, og etterhvert kom sola fram. Her møtte mange folk fram, også en fint pyntet traktor hvor alle de små som hadde gått på Arbeidsstua i vinter fikk sitte på med. Etter veien kom en masse folk med i toget, som gikk til kapellet hvor Peder Austrud la ned krans ved minnesmerket over de to fra øya som falt under krigen. Deretter var det gudstjeneste ved res.kap. Hallingstad og etter det, kaffe og kaker på kapellet og på skolehuset.
Etter dette begynte idrettslekene, skyting, pilkast osv. og alt ble avviklet før regnbygene satte inn igjen og vi samlet oss til premieutdeling i kapellet.

xxxxxxxxxxxxx

SKJERNØYA - 20 år etter brua.

Den 29. mai var det 20 år siden Skjernøybrua ble åpnet. Det foregikk under stor festivitas og med frammøte av alle toppene i fylkes- og kommuneadministrasjonen. Den daværende ordfører, O. Håland, nevnte i forbindelse med brua at han håpet det ikke ble en vei til fraflytting, men at nye fastboende måtte finne veien ut til øya. Og dette må en vel si har slått til. Like før brua kom var antall fastboende ned i under 200, mens det nå har passert 300.
Utviklingen har da gått framover i disse årene. 30 - 40 nye hus er blitt bygd, det er gode bussforbindelser flere ganger om dagen, så folk kan komme til byen når de måtte ønske det. Dessuten har de aller fleste bil, så det er ikke noe problem i det hele tatt. De som husker hvordan det var før brua, ønsker seg neppe tilbake til den tiden. Spesielt for de som arbeidet i byen var det mange ganger hardt å kjøre med båt en times tid, i vinter og mørke i all slags vær. Det er nok massevis av episoder om folk som lå og bakset i is eller uvær for å komme fram til sin arbeidsplass eller på skole.
Men vi hadde en ganske bra båtrute før brua kom, og denne kjørte 3 ganger om dagen til Ramsvåa eller Skjernøysund og korresponderte med buss til Mandal. Harry Larsen var den siste ferjemannen og han har sikkert mange tøffe turer han kan tenke tilbake på. - Nei, da ble alt så enormt mye lettere da vi fikk bru og vei. Nå kan vi sette oss i en bil eller buss på Dyrstad eller Farestad uten overhode å tenke på været, (ja, vinters dag kan det selvsagt være problemer der også, særlig til Vesterøya). Eller bare det å kunne få fram en sykebil eller brannbil på et øyeblikks varsel. - Det er ikke lite bare det. Dagens ungdom tar dette som en selvfølge, men det har ikke alltid vært slik.

Skjernøya er nå blitt et populært sted å bo, og det er også flere uten direkte tilknytning til øya som har slått seg ned her. Flere ønsker også å bygge her ute, men det er faktisk

til s. 4

Skjernøyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvall Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.-
USA $ 3.-

litt fiskeprat

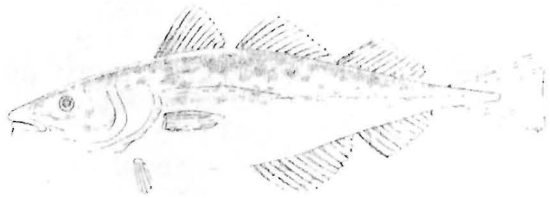

Hurra, våren er her, og med den er allerede første makrellen i stekepanna. Den har i år vært uvanlig stor, med fin rogn. Rognen er noe av det beste på hele makrellen, nam, nam.
"Bris" og "Merceno" driver etter makrellen ca. 5 timers kjøring av land og har hatt fangster fra 200 til 2600 kg. De har til nå, i slutten av mai, fått ca. 11-12 tonn og prisen til fisker var i begynnelsen av fisket 6-7 kr. pr. kg. "Røringen" er gått nordover for å trale etter rek på Finnmarkskysten og i Barentshavet, da det var vært elendige rekefangster her utenfor.
Flere av ungguttene fra øya er med rekeskøyter fra andre steder og Sverre Gunnar Syvertsen er med "Giskesund" av Flekkerøy som er på reketraling i Barentshavet og vi har hørt at de har hatt en ukes tur med 7 tonn reker.
Småfisket her utenfor går sin vante gang. Vi skrev i forrige nr. at fisket var helt elendig, det er vel noe bedre nå med noe sei, lyr og torsk. Det ser ut som en ny årsklasse med 3-4 hg. sei er kommet på de ytterste boene. Ellers er det bra med kilos torsk å få på pilk og bunnsnøre i rennene.
Det var ellers flere som ville prøve seg etter hummeren nå i vår, men som lyn fra klar himmel kom det melding i radioen om at kummeren var fredet fra samme dag, med øyeblikkelig virkning. Så noen som hadde lagt teiner ut til vanning måtte bare få dem opp igjen. Nå er det bare lov å ta hummer i 3 måneder, fra 1. okt. og ut året. Dette for å prøve å rette opp bestanden.
Ellers er det jo tiden for laksen. Har hørt at et par fiskere vil ha ut kilenot og prøve seg i år også, men tror ikke mange har store forhåpninger til dette fisket lenger. Det blir vel mest for sportens skyld.
Så ønsker vi leserne som ferdes med båt i skjærgården riktig god fiskelykke.

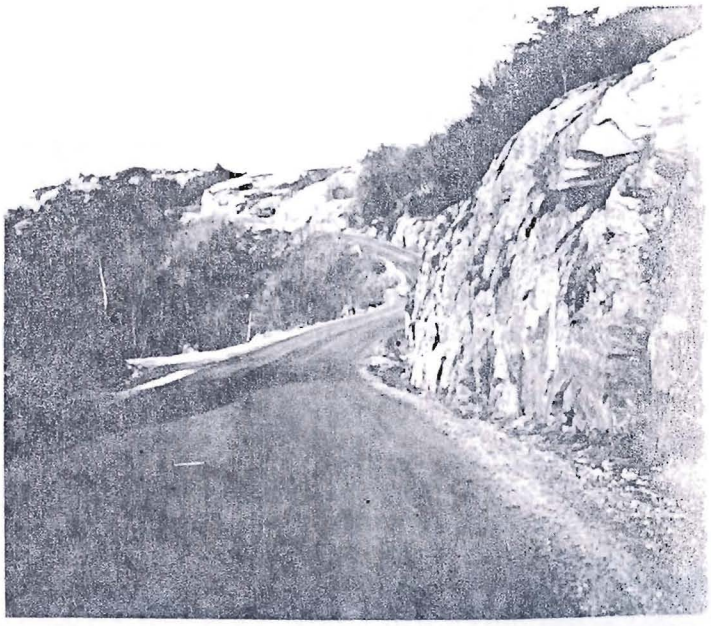

Dette bilde er nå historisk. Mandag 28. mai kom arbeidet i gang. Arbeidet ble påbegynt i bunnen av bakken hvor en fyller ut til venstre for veien. Håper nå at vi på Vesterøya kan se vinteren lyst i møte.

Nå står sommeren for dören.
Först 2. pinsedag 11. juni vil det bli arrangert båttur til Hillöy. Vi har tidligere vært 2 ganger på Landöy og i fjor var vi på udöy. Det var meget populære turer med mye folk og båter. Vi håper også i år på god oppslutning. Den årlige fisketuren blir i juli, dato er ikke fastsatt enda. I fjor var vi på Ryvingen, det var en veldig fin fredags kveld. Taler vil i år som i fjor være prost Stensaker.
Også i år har det vært drevet dugnad ved kapellet. Porter og gjerdet er blitt malt og også selve huset har fått maling.
Utenom våre regelmessige möter på onsdagene, med forskjellige talere, hadde ungdomsforeningen sin utlodning lördag 17. mars. Resultatet var bra. Det er helt utrolig hvor mange gevinster det kommer inn til denne utloddningen. Det var ikke mange som gikk tomhent hjem.
Fredag den 23. mars arrangerte Ungdomsgruppa rekefest. Denne gangen var det godt besök, særlig av ungdom. Og rekene gikk ned på höykant (det var ikke mange igjen av 2 kasser). Ungdomsgruppa sto for komité, leding og underholdning og alt fungerte bra. Det var tale og sang av Helge Gabrielsen.

Like over påske, den 27. april var det vårfest. Her sto Reidun og Billy Glad for skjemt og alvol. Som sangkrefter var det besök av I.F. koret i Mandal.
Med denne festen ble det satt sluttstrek for vårprogrammet, men for det er ikke virksomheten på kapellet slutt. Noe er det fremdeles utover våren og forsommeren. --- Til slutt vil vi minne om kretsens årsmöte på Hornes 26. og 27. mai, og håper på god oppslutning også der.
Så må vi be Gud legge denne sommer som står for dören i hans hender så også denne årstiden må bli til velsignelse for oss og at Gud må hjelpe oss så vi kan se framtiden lyst i möte.-----

---

Skjernöya 20 år etter brua.
Fra s. 2.
byggestopp på Österöya p.g.a. kloakkforholdene. Det eksisterer en reguleringsplan for Farestadområdene med bygging av 60-70 hus, men om det vil bli et ideelt forhold er vel heller tvilsomt.
Det er ikke alle som önsker å bo konsentrert a la Ime-feltet.
Men hvis der bare kunne bli en rimelig lösning på kloakkutslipp fra spredt bebyggelse, er her fremdeles plass til atskillige nye hus. En skulle tro at med dem teknoligi som finnes i dag skulle en slik sak kunne löses på en tilfretsstillende måte. På Vesteröya er der fremdeles mulighet til å få opp et hus, da der er ordnede kloakkforhold både fra Valvik og Dyrstad.
Så i store trekk er det fint å bo på Skjernöya,- det synes nok også alle turistene, som der er en masse av om sommeren.
En kan si at 20 år etter brua har Skjernöya fremdeles klart å bevare sin identitet. Hva som vil skje i löpet av de neste 20 år er det vanskelig å spå noe om.

Det tar nok tid før de prøver seg igjen, småjentene som gikk opp på heia mellom Valvik og Dyrstad med fyrstikker. Så tørt som det var da var det ikke lenge før det brandt lystig i lynga og krattet. Da det blåste noe og det ligger noen hytter der, var det den beste muligheten å få tilkalt brannvesenet, som var ganske raskt på stedet med to biler. Ilden fle fort slukket, men det ble svidd av ganske mye på så kort tid. Barns lek med fyrstikker kan få store konsekvenser.

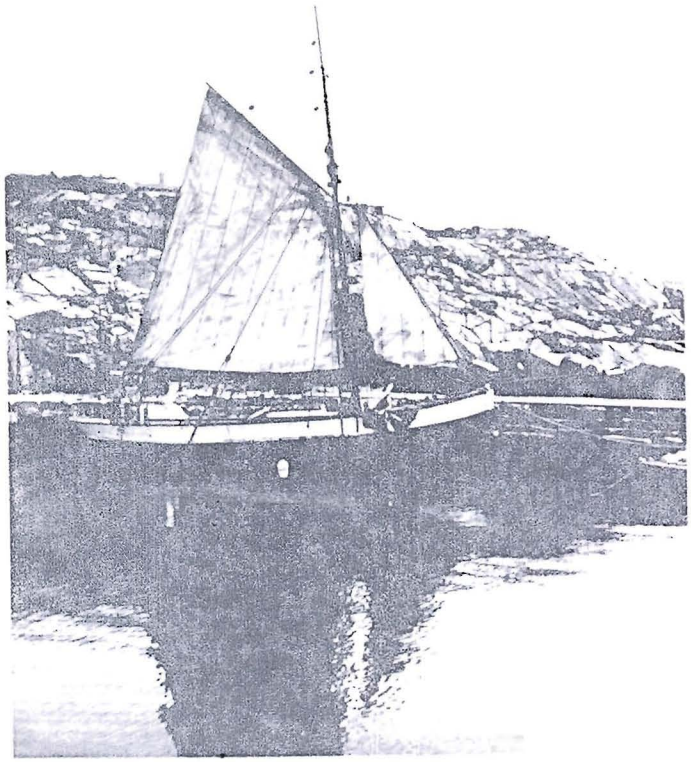

Siden sist høst har det ligget en ekte jekt ved moloen på Dyrstad. Det er en god gammel årgang fra forrige århundre. Skuta er klinkbygget med svært brede bordganger, og riggen er slik den har vært med blokker og "jomfruer" av tre og det lukter tjære lang vei. Skuta er også rigget med klyverbom som kan legges inn på dekket. I påsken lå den slik som på bildet med seilene oppe til tørk.

Mens vi holder oss på den kanten av øya vil vi også bringe med et bilde av "Merceno" som er skøyta på Dyrstad. Den er 50 fot og eies av Jan Øystein Dyrstad. De er nå i full gang med makrelldriving. Uken før 17. mai var uhellet ute, på vei ut til feltet røk motoren og den måtte skiftes. Heldigvis kom de over en overhalt byttemotor av samme sorten. Men det koster - først landligge og så verkstedopphold.

Sørlandssendinga var med på en tur. Været var så pass dårlig at det var bare de som var ute, men det stilnet av ut på natta og det ble ikke så mye sjøsyke.
Vi fikk høre de på radioen onsdag 30. mai. Det var litt moro. Resultatet ble 644 kg. makrell.

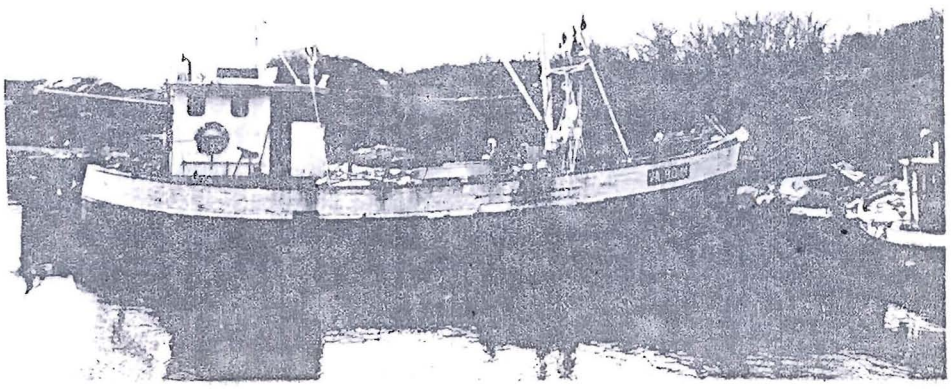

PÅ CRUISE TIL CANARIØYENE.

En råkald tidlig torsdags morgen i februar. Stedet er Tilbury, ca. en times kjøring utenfor London. Den norske cruise-lineren "Black Watch" ligger klar for avgang samme ettermiddag, med destinasjon Madeira som første havn. Men før det skjer er det tusen ting som skal være brakt i orden. Last og passasjerer ble losset dagen før, så skuta må betegnes som tom. Men det er den så langt ifra, det syder av liv og travelhet. Lugarene skal rengjøres, samme angår salonger, barer, oppholdsrom og ikke minst spisesalen.
I tillegg er det alle de hundrer av gjøremål som ikke vises så mye, men som likevel er av vital betydning for et skip med 560 passasjerer og 150 personers besetning. -- Det hele virker kaotisk for en utenforstående. Folk kommer og går, ordrer gis og meldinger kringkastes over skipets høytaleranlegg. Men når passasjerene begynner å strømme ombord ved tre-tiden, blir de mottatt av en smilende kaptein, som håndhilser på hver enkelt og ønsker dem velkommen ombord. Ingenting vitner om det kaos som hersker bare minutter før. Nå begynner et nytt cruise, med nye mennesker.
Det oppstår alltid en masse små problemer, og morsomme episoder de første par dagene. Man kan få de underligste spørsmål, slik som: "Vi får vel aviser hver dag?" eller "Kan du bringe meg en kopp te?" (Forfatteren av dette hører til maskinbefalet, og går vanligvis med gullstriper, så all form for servering ligger svært langt fra hans ansvarsområde). Men det er kanskje ikke lett å se forskjell på en offiser og en cabin-stewart. -- Som regel er det en masse mennesker som ikke finner tilbake til lugaren sin, eller ikke kan finne sin ektefelle o.l. Men etter et par dager går det forbausende bra.
Når vi stikker til sjøss om kvelden, blir vi møtt av en liten til stiv SSW kuling, så snart vi runder odden ved North Foreland. Den holder seg hele tiden ned Kanalen, men løyer av til en frisk bris i Biscaya. Tross i at skuta er utstyrt med stabilisatorer, setter hun litt i sjøgangen. -- Nå skal det heller ikke meget til før det blir travelt for sykesøster og skipslegen. Det ropes alt i ett på begge to. Nå skal det i parentes bemerkes at sjøsyke er stort sett den alvorligste sykdommen som forekommer. Ikke for det, en morgen hører vi at en ung frue har brukket armen. Hennes mann, som lå i overkøya hadde falt ut om natten, og hun hadde forsøkt å ta imot ham. Noe som ikke endte så bra.
Andre kvelden i sjøen er kapteinens velkomst party. Dette er svært populært blandt passasjerene. Men fremmøtet kan være så som så. Alikevel er det gratis drinker til samtlige. Denne kvelden var det fullt hus, noe som må tilskrives den bedrede værsituasjon. Tidligere på ettermiddagen var ikke mange på bena, men nå var sitasjonen en annen. Gamle damer i lange kjoler stimte mot salongen hvor partyet skulle avholdes.
Vel over Biscaya og passert Cap Finisterre, drog alle et lettelsens sukk, nå er vi over det verste for denne gangen. Biscaya er svært beryktet for sine sterke vinder, men jeg har også seilt over i "dam blega", som vi sier på Skjernøya. --- Lørdag er det bra solskinn, så folk kommer på dekk for å sole seg. Det ser litt komisk ut når de sitter med svære pledd i stolene. På søndagen er vi inne i "sommersonen" og offiserene må skifte til hvit uniform, om været er slik eller sånn. Det er viktig at passasjerene får et inntrykk av sommer.

Ved 10.30 tiden høres kirkeklokker. Er vi kommet for nærme land? vil nok noen spørre. Nei, det er bare påminnelse om at det er tid for Gudstjeneste i salongen. Hver søndags formiddag er det Gudstjeneste ombord, med kapteinen som prest og overstyrmann som klokker. Oppslutningen er langt bedre enn i de fleste norske kirker, det er faktisk fullt hus. Den siste søndagen på cruiset blir det tatt opp kollekt. Pengene går med en halvdel til sjømannskirken og en halvdel

til The mission of seamen. Det er ikke få 100£ som er kommet inn i de 18 årene skipet har seilt i denne traden. -- Ellers er det ingen forskjell på søndag og mandag for oss som hører til besetningen.

Mandal morgen dukker Madeira med sine steile klipper opp av havet. Det er faktisk flere øyer, 8 i tallet, men det er bare Porto Santos og Madeira som er bebodd. -- Madeira som ofte blir benevnt "The Pearl of the Atlantic", bærer betegnelsen med rette. Maken til Edens hage skal en lete lenge etter. Øya, som på de fleste steder går stupbratt i sjøen, ble første gang oppdaget av portugiseren Zarco i 1419. Han gav den navnet Madeira, som rett og slett betyr - trær. Øya som er portugusisk administrert, med hovedstaden Funchal, har et deilig mildt klima året rundt. Men vinterstid er det svært mye nedbør, og dermed lite atraktivt for solhungrige nordboere. Fpr våre passasjerer blir det arrangert bussturer på øya. Bl.a. til Cabo Giras, hvilket er verdens høyeste havklippe. Også fiskerlandsbyen Camera de Lobos står på kjøreplanen. Landsbyen var yndlings feriested til Winston Churchill, som tilbrakte mang en sommerferie her sammen med sitt staffeli og sine malerpensler. -- Som de aller fleste nok vet, er Madeira berømt for sin utmerkede vin, noe som salig Lord Nelson var en stor konsument av. Han besøkte også øya ved flere anledninger. Madeira, og da Funchal, har mange tilbud til turistene, så vel dag som natt. I motsetning til mange andre turiststeder er det lite kriminalitet. Man beveger seg ganske trygt utendørs etter mørkets frembrudd. Det er meget rimelig å handle, og ikke minst å gå ut og spise er en fornøyelse. Servicen er fremragende, og maten god. Spesielt er fisken førsteklasses.
Tirsdag går turen til Lanzarote. Det er den østligste av Canariøyene. Lanzarote betyr forøvrig det røde landet, noe den med rette kan betegnes som. Den er den mest vulkanske av øyene. Landskapet i området rundt Montana de Fuego (Ildfjellet) gir et inntrykk av at man befinner seg på månen. Det er få naturlige ferskvannskilder, så mesteparten av vannet må destileres fra sjøvann. Tro det eller ikke, men øya er faktisk en storeksportør av løk. Klimaet er varmt og tørt, med lite eller ingen nedbør størsteparten av året. Det er mange utmerkede badestrender, hvor det bades med og uten badetøy, alt etter den enkeltes ønske. --- Sen kveldstid går turen videre til Tenerife, en øy inneholdende bemerkelsesverdige kontraster av fjell og sjøer, fruktbare høyt kultiverte områder i kontrast til de vulkanske landskaper. Hovedstaden, Santa Cruz de Tenerife, en typisk spansk by, viss en av mange kirker innehar to av Lord Nelsons krigsflagg, erobret fra Nelson under det misslykkede angrep på byen, da han mistet sin ene arm. -- Her på Tenerife begynner vi innlastingen av de nærmere 3000 paller med tomater, paprika og agurker som er en del av lasten på returen til England.
Klokken 5 samme ettermiddag er det avgang for Las Palmas, Gran Canaria. Øya, som er den tredje største i gruppen, har en fasong som Skjernøya (ingen Rosnesvåg). Den blir ofte benevnt som et minikontinent. Innlandet er ekstremt fjellrikt, med tinder opp over 2000 m. Andre steder er det høykultiverte fruktbare områder, omgitt av øde golde strekninger. Helt i syd, sanddyner som gir et inntrykk av å være et Sahara i miniatyr. --- Las Palmas med sine mange forretninger, nattklubber og sin brede populære sandstrand, Las Canteras er et yndet turistmål. Men dette er ikke Madeira, her florerer kriminaliteten, og man går ikke trygt ute om kvelden. Ei heller om dagen i "visse bydeler". Øya har sin egen skytshelgen, Vår Frue jomfruen fra Pines. Hun har et skrin som få har sett maken til, oppbevart i kirken i landsbyen Tamaraceite. ------

Her må vi dessverre slutte av for denne gang. Mer i neste nr.

Vi har fått tilsendt et dikt, som stod i "Lindesnes" for flere år siden, skrevet av dr. theol. G. Ousland, som vi gjengir her.

Når sola går så langt mot nord
som den har lov og kan,
drar mang en sörlending ombord
og legger ut fra land.
Da tennes bål fra höye hei
og ned til lave skjær,
og de som dro en annen vei
de önsket de var her.

For leken går i lyse kveld
til sang og allslags spill.
Og livet öser ut et vell,
hvor godt å være til.
Hva kan vårt Sörland ikke by
når landet skaper fest,
og sommernatten gir deg ly
så du får være gjest.

Men er du vokset opp her sör
og kjenner hav og hei,
så lukker landet opp sin dör
og tar deg inn til seg.
Du drömmer som i barndoms år
ved bål av kvist og not.
Da leges mangt et hjertesår,
da får du helsebot.

****

PAULUS VALVIK FORTELLER.

I begynnelsen av forrige århundrede var det krig mellom Danmark/ Norge og England. Det var vanskelige tider og mange sultet. Engelske krigsskip stengte hver havn og der ble gjordt landgang langs kysten. Soldatene tok med seg alt de fant av verdisaker, husdyr og mat. Kystbefolkningen bragte bort fra gården alt som kunne unnværes, og gjemte det i fjellhuler eller steinurer.
På Dyrstad, hvor min oldefar Kristen hadde gård, hadde de et slikt gjemmested i en hule under Grottevarden. Så fortelles det at oldefar Kristen en dag var i Mandal til konfirmasjons overhöring med en av sine 7 dötre. Han var på hjemveien og skulle inn Færöysundet. Da oppdaget han en engelsk fregatt som lå under Færöy. Fra fartöyet hadde de oppdaget sjekta og en båt med en offiser ved roret kom fossende mot ham. Oldefar var ikke synderlig stiv i engelsk, men så mye forstod han at han straks hadde å gå ombord i fregatten og som kjentmann lose båten innenskjærs til Kristiansand. Byen skulle overrumples og bombarderes. Oldefar skjönte at livet stod på spill hvis han nektet å lystre ordre. Han gikk derfor ombord idet han fikk en ide om hvordan han kunne redde seg.-- Sjekta ble lagt inn i Nordstranda og Anne Katrine ble sendt hjem med beskjed. Fregatten satte seil

og gled østover for god vind under oldefars kommando. Kommet østenfor Tåneset begynte imidlertid oldefar å oppføre seg besynderlig med fakter og underlig opptreden. Han gav motstridende ordrer i øst og vest, så til sist visste ikke offiserene hva de skulle gjøre eller hvordan de skulle forholde seg i det trange farvann. Verre og verre ble det, så endelig gikk det opp for dem at mannen måtte være blitt splitter gal. Dette ble en farlig affære og de så ingen annen utvei enn å sette den "sinnsyke" mann i land i Ny Hellesund og selv stikke til sjøss. --- Dermed unngikk oldefar å bli landsforræder; og han kom hjem til sine i god behold.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Smånytt fra øya

Skjernøy Vel hadde årsmøte i april med vanlige årsmøtesaker. 4 representanter stod på valg, og etter dette ser styret slik ut: Kjellaug Jacobsen, Rosnes, Svein Berge, Ytre Farestad, Arild Jenssen, Nedre Farestad, Reimert Berge, Berge, Kari Haugland, Skjernøysund, Ruth Dyrstad, Dyrstad og Karin Abrahamsen, Valvik. Paal Kjellin hadde en utgreiing om Valvikbakken og han kunne fortelle at de skulle starte opp arbeidet straks over påske. Det er nå over en måned siden påske, men ennå har intet skjedd, men den offentlige kvern maler som bekjent svært langsomt, så nå får vi se. ---
Ellen Herstad ble hedret med en fin vase med inskripsjon for alt arbeidet hun har hatt med å pynte på kapellet opp gjennom årene, særlig til 17. mai. Vi mener det var fullt fortjent, for det er bare helt fantastisk å komme inn på kapellet en 17. mai og se det vell av blomster, flagg og bjørkeløv som smykker opp hele salen. Vi håper hun vil fortsette med dette, også i årene som kommer. --

Også Skjernøy Handelslag har hatt sitt årsmøte. Det er de tre damene: Esther Vågsvoll, Tove Jenssen og Ingrid Winje som har drevet forretningen nå i 2-3 år, og en må si de har gjort det bra. Siste årsregnskap viste et ganske brukbart overskudd. Omsetningen, som nærmer seg 1 million, hadde steget en del, men helst litt for lite. Med større omsetning, altså med større handel burde forretningen kunne gå ganske bra. Styret for butikken ser slik ut: Torgeir Berge, Henning Jenssen, Sonja Kristiansen og Agnete Kjellin. Men nå skal Esther Vågsvoll og Ingrid Winje slutte og ny bestyrer skal tiltre midt i juni. Vi håper at det fortsatt vil gå bra og vil med dette oppfordre både fastboende og turister om å slutte opp om nærbutikken. ------

Det er 8 stykker fra øya som er russ i år, derav 7 jenter: Randi Gundersen, Reidun Berge, Synnøve Christensen og Lena Winje er rødruss, mens Thorn Henrik Jenssen, Ingfrid Syvertsen, Heidi Larsen og Venke Kristiansen er blåruss. D.v.s. det er siste året på henholdsvis gymnas og handelsskole/handelsgym. Eksamen skulle være over nå og vi må bare få gratulere samtlige. ------

Flere bruer rundt om i fylket skal gåes over og repareres. Også Skjernøybrua trenger litt overhaling. Det dreier seg visstnok bare om små-reparasjoner på betongpilarene. Det er jo et utsatt strøk for vær og vind der i sundet. ------

Det var nå nylig et ca. 20 min. opptak i radioens lokalprogram fra en tur til Revet med skøyta "Merceno". Der fikk vi være med

helt fra start og til de var ute på feltet og under både setting og trekking av garnene - ja helt til makrellen var levert i Mandal. Det er Jan Öystein DMrstad som eier "Mercono" og som mannskap har han broren Tom Inge, og Arnt Otto og Trygve Ånensen. Vi synes det er artig med slike opptak direkte fra arbeidsplassen i de forskjellige yrker.---

Til noen av våre abonnenter på öya: Vi i Skjernöyposten vil gjerne at avisen vår skal komme i rett postkasse, men vi må noen ganger drive det rene detektivarbeide for å finne den rette, da noen ikke har navn på kassa. Det har hendt at vi har lagt avisen feil, så vi håper "kassa" er merket neste gang vi kommer rundt med avisa.---------

Söndag 6. mai gol gjöken for förste gang i år og det sies at en dame på Farestad ble så glad da hun hörte gjöken at hun heiste flagget.-------

Mauritz Jörgensen, Skjernöysund döde den 25/4 vel 90 år gammel. Han har det meste av sitt liv bodd i Skjernöysund, men var de siste måndene på Mandals Sykehjem. Vi lyser fred over hans minne.------

Vi vil på det hjerteligste gratulære Espen H. Winje, Dyrstad og Unni Hansen, Mandal som forlovet seg rundt 1. april.----

Vi vil likeledes gratulære Anne Grethe og Roald Syvertsen, Farestad med ei jente den 20. mai.--

Det finnes spreke jenter her ute på öya enda. Også i år var Lise Knudsen, Skjernöysund med i Holmenkollstafetten. I fjor hadde hun fölge av Liv Britt Jenssen, men i år var hun visstnok eneste deltaker herfra. Well done.-------

Söndag 3 juni hadde Skjernöy söndagsskole tur til Kloster grendehus i Holum. Det var en fin dag som hadde samlet mange folk. Hele 25 biler stod parkert der oppe, så det merkes når Skjernöyfolk drar på tur. Det var lagt opp med rebuslöp, sekkelöp og forskjellige andre leker, samt andakt og sang. I 3-tiden begynte det så smått å regne, men da var alle vel fornöyd og satte kursen hjemover.------

Jo da, Valvikbakken er for lengst påbegynt, så selv om det drog ut med arbeidet, er det nå i full gang. Dette har vi et innlegg om et annet sted i avisen.------

Makrellen var tidlig under land i år. Alrede de förste dagene av juni var den å få på rigle og dorg ute ved de ytterste skjær. Det må være den vedholdende austavinden som har satt den inn så tidlig.----------

Det er sommer og båtsesong igjen, og der er etterhånden blitt en mengde båter av alle typer, mange til dels meget hurtiggående. Der er plass til alle på sjöen, men vi vil bare få lov å anmode enhver bruker om å overholde de gjeldende fartsgrenser i havner og innelukket farvann. Der kan være folk som bader eller er ute i små joller. Vi minner om vanlig utstyr: Livbelter, årer, dregg osv. Det kan redde folk ut av mang en kinkig situasjon. Og så önsker vi god båttur ute mellom holmer og skjær.-----

Skjernöyposten runder av for denne gang med å önske alle sine lesere en riktig god sommer, hvor enn de måtte befinne seg.
Vel mött hen på sensommeren en gang.---------

****